

וע"כ יושבים צקובה זכר לענני כבוד סקלמט וסחלח קינן על סליחת יה"כ, והיינו לקדוש ה' וכוזד זה יה"כ וכזדו ליה"כ הלז ע"י י"ט א' של סוכות ככ"ל ושלח חלונר עיקר י"ט הוא הלזכז ולא הסוכה קני"ל ונעקת דרכיך זה חס"נו ספטור וזולכז ומייצ צקובה וק"ל. וע"י לקנן זי"ט של סוכות א"י"ה:

בעזה"י מה שחנני השי"ת שבת האזינו ושובה לישורן לפיק.

האזינו השונים וגו' יערוף כונטר וגו' כסעירים עלזי דקא. כתיב [ישעי' כ"ה י'] כי כאשר ירד הגשם והסלג וזן השונים ושונה לא יסוז וגו' בן יה"י דצרי אשר ילא נפי וגו' תחת הנעלון יעלה צרוש וגו' וה"י לה' לשט לאות עולם, ולאנרו חז"ל [ונגילה יוד:] היינו נוקרא נגילה וקאי לינו פורים, כי לחז"ל פ"ק דר"ה [י':] ארץ אשר ה' חלקך דורש אותה ויראשית הסנה עתים לטובה כגון סגור ונעט גשונים וסוז כשעושין רלונו הקצ"ה סולה אותם זוננו צנוקס זרע, וכסגור גשונים הרצה ואין עושים רלונו ס"נו אזי נורידן צנודצרות ויערות והנה וי"ח נציאים סנוקלו לונטר חלקי [ע"י ישעי' ה' ו'] ועל העצים אלה ונהונטר עליו ונער וה"י סס ועל נצי"א חפקיד דלח יתנצין עליהן נצו"ח] הונטירו ונער הרצה על ישראל ולא הועילו כי הונקבלים היו ערלי לז כנווריד ונער הרצה צנודצרות ויערות על הנעלון וסרפד ללח הועיל, וכס"ה עתים לטובה ע"י ונעט ונער הקרה טבעה קיינו וקבלו זכא ונעט ונער. הסוז על לז סוונע והחזירן לטוטצ [גדולה הקרה טבעה יתיר ונו"ח נציאים וכו' ונגילה 7.]. ונה ס"ה נעלון נעשה צרוש והסרפד נעשה דק, וה"י התפלל ורע"ה על השונים שיתנו ונער וטל צפיו להונטר על ישראל, ונגד הארץ חכמי ארץ הם ישראל השוונעים סיה"י כדקא ועשצ ולא נעלון וסרפד כדי סנוטר סלו יצא צונן הראוי ונקוס הראוי:

ונשלמה פרים שפתינו [ישעי' כ"ד]. לא סכיה כלל פר הטאת כי כל הטאת יחיד היא

שעירה רק פר הצא על כל הנאות צמח כל העדה והם לא סכיה לכאורה צונעשה צפועל, אך ע"י שפתינו סכיה טוצח צעו"ה כי כל הנותגאה צרוח שפתינו נדצר גצוה כאלו עע"ז [סוטה ד:] כל הכועס כאלו עע"ז [סבת ק"ה:] כל הונצל פיו נועין עריות [סבת ל"ג.] לה"ר נועין רליחה [ערובין טו:] חם הטא כל העדה ננולח חייבים פרים על חטאי שפתינו:

שימו לזכבם לכול הדצרים אשר אנכי ונעיד זכס היום. הארכתי צדרוש ווסר ואונרתי עיקר דצרי ורע"ה עתה ה"י אשר אנכי ונעיד היום ס"ה יוס טבת. סיסונעו צצצת דצרי ווסר ורצס ע"ד דלונרו חז"ל [ילקוט פ' ויקהל] ויקהל נעשה להקהיל קהילות צרצים. ואונרתי ונחמז"ל [צ"ו ק"ו:] פ"ג חלואים תלוים צנורה וכולם פת סחרית וקיתון של ויים [ונצטלן] כי י"צ טעות ציוס נח' ויי טצוע הם פ"ד טעות הולך אדם טוצצ ע"כ ונחויצ להצדיל קודש טעה א' ציוס ס"ק לטונע דצרי ווסר, ואותה טעה תה"י רפואה לפ"ג טעות ופת סחרית היינו ארוה

דרעה, דכן כתיב גזי עע"ז צפועל פוקד עון חצות על סלטים ורצעים, וצנורה טוצה ועושה חקד לחלפים לחצוי ולקוונרי ונלותי לא כתיב לעושי ונלותי צפועל אלא לקוונרי צצצ ואל תעשה ס"נו ודה טוצה דקצ ואל"ת ורוצה א' ונחונק ונאות על ודה רעה צקוס ועשה, חונר ונעשה ודה טוצה צקוס ועשה ללונר הצנים לעקוה כונה יה"י ורוצה ונעצ ואל תעשה ותונע היתה פלגט, על כן תדעו ותצירו כי היא חייכם ואורך ימיכם:

בהפטר יה"כ הלא פרוט ברעצ לחונך וענייס ונרודים תציח צית [ישעי' כ"ח יז]. לטון הלא פרוט קסה להלום ונה הלא, ועוד ענייס ונרודים הם אר"ה כונחז"ל [צ"צ י ע"א], ונראה לי ה"פ הנה ונה סנותנין לאר"ה נחשצ צתורה כעע"ז ונעשי ידי אדם ען ואזן כפרס"י צתוכחה [דצרים כ"ח ק"ד] כיון סאתס נותנים להם ונקים וארטוכים כאלו נותנים לע"ז סלחס, חוננס צקרא כתיב ונוגשין לדקה ואחז"ל פ"ק דצ"צ [ט"ו סע"א] ונה סנותנים לנוגשי אר"ה ונחשצ ללדקה, ולי"ל לחלק חס נותנים לדקה לעניי ישראל אז ונה סנותנים לנוגשי אר"ה ונחשצ ג"כ ללדקה אך וני סליונו כותן לעניי ישראל וצאו אר"ה ונוטלים, אותו ונחשצ ככוהן חון לקדושה לקליפות ר"ל, והנה ישראל צאו צקוצכלא לונה לוננו ולא ראית ענינו נפשינו ולא תדע [סס צהפטר] והיינו סהיו אז ונעוונקים ונעול סצלות היילותיו של נלך אסור, ואונר הנציח הלא צידך להושיע לך הלא פרוט ברעצ עניי ישראל לחונך אז כל ונה סכצר נתח לענייס ונרודים של אר"ה אותו הנציח צית אל הקדושה ותציאתו וזן החון ונקוס הטונאה אל חון הצית של קדושה—ואונר פרוש ארתיות סופ"ר [ע"י חיכה ד' ד' סאלו לחס פורש חין להם צסי"ן] כי תקיעה לפניה היא חסד פטוט רונו על העשיר הושצ רענן צציתו וחסד ה' עליה ותרועה גנוחי גנח ילוני יליכ הוא העני הצא לסאלו, ותקיעה סלחחריו ונה סנותחקד ונותן פרוטה לעני ויולח ווננו צצנחה צחקדו ואז נקתס פיות של ענייס ונרודים ע"י חסד, וע"י צקנוך ח"ה צדרוש לעיה"כ. [ע"י לקנן לעיה"כ ונענה תקל"ה חת זו דרש וכו']:

בילקוט [ישעי' רנח תל"ו] לקדוש ה' וכוזד זה יה"כ וכזדו זה י"ט ראשון של סוכות ונעשה דרכיך זה חס"נו. ולי"ע ונה ענין ליי"ט א' וחס"נו של סוכות טפי ונשאר י"ט. וי"ל דלריך להצין ונה ענין חג הסוכות לזכר ענני כבוד ציונים וצונן הלז דוקא, הלא ה"י ענני כבוד צכל הסנה וני סנים, ועוד קסיה וני"ט לא נעשה זכר לנן ולצחר וני"ט ענני כבוד. אצל כראה לע"ד עיקר טונחת החג היא על יוס סליחה של יה"כ וכנוו סלונרו צנודרס [ויק"ר אונור] סחופסין ד' ונייס צידס כוני סחוזר ונולחונה ונלח סחופס כידון לאות נילוח, והנה הרא"י הצרורה סזכינו ציה"כ ליוס סליחה נלע"ד כי החוטאים צעגל פלנטס ענני הכצור וכסנקלח להם ציה"כ וירד ונשה ונחרת יה"כ ולזה על נדצת הונסכן לכפר על העגל והם הציוו אליו נדצה צצוקר צצוקר עד ליל סבת סהעצירו קול צונחנה והיא היתה ליל א' של סוכות לפנו"ט חוקי צצ"ק [פ"צ ע"א ד"ה כדי וכו'] סירד ונשה ציוס צ' ונחרת יה"כ, ואז כסנגורה נדצת הונסכן כגונרה סליחת יה"כ וקלט הענין אורה סכצר פלט